

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Son yıllarda emeklilerimizin ekonomik ve sosyal sıkıntıları büyük ölçüde arttığı gözlenmektedir. Mevzuattan kaynaklanan sıkıntıların yanında ekonomik krizin yarattığı olumsuz koşullar ülkemizdeki emeklileri yaşayamaz duruma getirmiştir.

Emeklilerimizin büyük çoğunluğu açlık sınırının altında yaşamakta, yetersiz beslenmekte, sosyal olanaklardan yeterince yararlanamamaktadır. Geçinebilmek için emeklilikleri sonrasında daha olumsuz koşullarda çalışmak zorunda bırakılmakta, yaşam koşulları giderek kötüleşmektedir.

Bu nedenlerle emeklilerimizin refah düzeylerinin artırılması, ekonomik ve sosyal sorunlarının saptanması ve alınacak tedbirlerin Yüce Meclisimizce belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98 inci İç Tüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz. 23.06.2009

1. Hulusi GÜVEL - Adana
2. Akif EKİCİ - Gaziantep
3. Ali KOÇAL - Zonguldak
4. Osman COŞKUNOĞLU - Uşak
5. Fevzi TOPUZ - Muğla
6. Ferit Mevlüt ASLANOĞLU - Malatya
7. Osman KAPTAN - Antalya
8. Tayfur SÜNER - Antalya
9. Atila EMEK - Antalya
10. Gökhan DURGUN - Hatay
11. Ahmet KÜÇÜK - Çanakkale
12. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
13. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
14. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
15. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
16. Muhammet Rıza YALÇINKAYA - Bartın
17. Şevket KÖSE - Adıyaman
18. Ensar ÖĞÜT - Ardahan
19. Abdülaziz YAZAR - Hatay
20. Durdu ÖZBOLAT - Kahramanmaraş
21. Mustafa ÖZYÜREK - İstanbul
22. M. Akif HAMZAÇEBİ - Trabzon
23. Faik ÖZTRAK - Tekirdağ

Gerekçe;

2009 yılı itibariyle ülkemizde 9 milyona yaklaşan sayıda emekli bulunmaktadır. Söz konusu emekli yurttaşlarımızdan büyük çoğunluğu emekli maaşlarının yetersizliği sebebiyle emekliliklerinden sonra bir işte çalışmak zorunda kalmakta, çalışan emeklilerin pek çoğu da kayıt dışı olarak yetersiz ücretler karşılığı çalışmak zorunda bırakılmaktadır. Yaşanan krizden en çok etkilenen kesimlerin başında emeklilerimiz gelmektedir.

Emeklilerimiz yaşanan kriz sonrasında kendi sıkıntılarına ek olarak işsiz kalan çocukları için de endişe duymaktadırlar. Ülkemizdeki aile yapısı nedeniyle bir emekli maaşı yalnızca emeklinin geliri olmaktan öte bir işlev kazanmıştır. Özellikle krizin derinleşip işsiz kalan aile fertleri sayısı arttıkça emekli maaşını paylaşmak zorunda kalan fert sayısı da artmaktadır.

Emeklilerimizin yüzde 60'tan fazlasının ailesinde en az bir işsiz bulunmaktadır. Açlık sınırı olarak açıklanan 750 TL'yi bile bulamayan aylıklarıyla işsiz çocuklarına da bakmak zorunda kalan emeklilerimiz için acil önlemler alınması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Türkiye İşçi Emeklileri Derneği'nce yapılan bir araştırmaya göre emekli aylığıyla kendisinden başka iki ve daha fazla kişiyi geçindiren emeklilerimizin oranı yüzde 81,1'dir. Emeklilerimiz aldıkları maaşların yetersizliği ve geçimlerini sağlamak zorunda kaldıkları aile fertlerinin sayısının artması nedeniyle bankalara ve tefecilere borçlanmak durumunda kalmaktadır.

Emeklilerimizin yüzde 95'i aldığı emekli aylığını yetersiz bulmaktadır. Avrupa birliği ülkeleri ile karşılaştırıldığında emeklilerimizin refah düzeyi çok gerilerde kalmaktadır.

Pek çoğu yeterli beslenememekte, tatil yapamamakta, herhangi bir sosyal etkinliğe katılamamaktadır. Bu durum emeklilerimizi yalnızca ekonomik anlamda değil sosyal anlamda da toplumun dışına itmektedir. Emeklilerimizin yararlanabileceği sosyal tesisler, hizmet merkezleri, sağlık merkezleri sayısı oldukça azdır. Bu tesis ve merkezlerin sayısı Avrupa Birliği ülkelerinin oldukça gerisindedir. Bu konuda önlemler alınması gerekliliği bulunmaktadır.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun yürürlüğe girdiği tarihten bu yana emeklilerimizin durumlarında bir iyileşme olmamış, aksine gelir kayıpları ve yaşam standardında düşüşler meydana gelmiştir.

Emekli aylıklarının yetersiz kaldığı ve yüzdelik artışların eşitsizliği daha da artırdığı gözlenmektedir. Emeklilere refahtan pay verilmemesi nedeniyle emeklilerin milli gelir içindeki payı giderek azalmakta ve emekliler yoksullaşmaktadır. Bu nedenle geçim sıkıntısı çeken, zorunlu ihtiyaçlarını bile karşılamakta zorlanan emeklilerin gelir ve aylıklarının artışıyla ilgili gerçekçi bir sistem getirilmesi gerekmektedir. Ayrıca emekliler arasındaki ücret

dengesizliğini giderecek yapısal düzenlemelere ihtiyaç duyulmaktadır. Bu konuda emeklilerimiz yoğun bir beklenti içine sokulmuş ancak bu konuda halen bir düzenleme yapılmamıştır.

Ülkemizde özellikle büyük şehirlerde ev kiralari ortalama bir emeklinin aylığına eşdeğer olduğu hesaba katılırsa ev sahibi olmayan emeklilerin durumunun ne denli kötü olduğu anlaşılabilecektir. Emeklilerimizin ömürlerinin son dönemlerinde refah içinde yaşaması gerekirken adeta sefalet mahkûm edilmesi ülkemiz açısından utanç verici bir durumdur. Ekonominin büyüdüğü dönemlerde bireye düşen refah payından yoksun olan emeklilerimiz Anayasamızda yer alan "Sosyal Devlet" ilkesi gözetilmeden açlık sınırının altında borç içinde yaşamak zorunda bırakılmaktadır.

Yukarıda belirtilen gerekçelerle, emeklilerimizin refah düzeylerinin artırılması, ekonomik ve sosyal sorunlarının saptanması ve alınacak tedbirlerin Yüce Meclisimizce tespiti amacıyla bir Meclis Araştırması açılmasının yerinde olacağı kanısını taşımaktayız.